

[Kirsten Lee]

Det er nu engang et godt husmoderprincip, at man skal prøve at få alt det, man gerne vil have, for de penge, man nu engang har, men har vi ikke pengene, må vi finde dem, og det er derfor, der er denne ufinansierede ønskeseddel på finansloven.

Afslutningsvis vil jeg gerne igen glæde mig en lille smule over ligevægten på betalingsbalancen de første 8 måneder i år. Især når man sammenligner med det underskud på 9 mia. kr., der var i samme periode sidste år, er det da et bemærkelsesværdigt godt resultat, og jeg vil sige, som økonomiministeren sagde på Det Radikale Venstres landsmøde, og som siden er blevet flittigt citeret, at nu handler det om at holde fast, for det er et middel, der stort set aldrig har været anvendt i dansk økonomisk politik, og jeg advarer meget imod, at et udgiftspolitisk flertal uden om regeringen lader sig friste til at vedtage udgiftskrævende forslag uden at anvise finansiering.

Jeg vil også godt tilføje med statsministerens ord, at der har været ligevægt på betalingsbalancen de første 8 måneder i år, og selv om det ikke er godt nok, er det da godt. Helt godt bliver det først, såfremt vi opnår et ansvarligt forlig om finansloven, og for landets skyld bør det lykkes.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Fru Kirsten Lee mente ikke, at SF prioritere uddannelsesindsatsen højt nok til, at vi ville være med til at finde pengene. Det er jeg selvfølgelig nødt til at svare på.

Vi vil meget gerne være med til at finde pengene, og jeg kan da røbe, at vi til det møde, vi skal have med finansministeren i morgen kl. 9, har et papir med, hvor vi viser, hvordan vi kan finansiere uddannelsesindsatsen, og 90 pct. af den finansiering, vi foreslår, er taget ud af regeringens egne forslag til omlægning af skattepolitikken. Så bestemt ja!

(Kort bemærkning).

Behnke (FP):

Fru Kirsten Lee mente ikke, at det hjalp ret meget, at Fremskridtspartiet var parat til at trække i arbejdstøjet, hvis det ikke var parat til at medvirke til de strukturændringer, som regeringen gerne vil have foretaget.

Der er et ord, der er kommet ind i dansk politik, nemlig adfærdsregulering, og regeringen har brug for adfærdsregulering. Hvis regeringen vil have Fremskridtspartiets medvirken, kræves det f.eks., at regeringen lærer, at den så også skal indbyde Fremskridtspartiet til forhandlinger om det pågældende emne. Når det gælder punkter som arbejdsløshed, ungdomsarbejdsløshed og for den sags skyld også bistandshjælpen, kravet til unge osv., er det jo ikke, fordi regeringen har fået en afvisning fra Fremskridtspartiet, men simpelt hen fordi regeringen har valgt at starte med at forhandle de pågældende ting med Socialdemokratiet. Det kan regeringen selvfølgelig vælge at gøre, men så vil vi bare ikke bebrejdes, at det er os, der ikke har arbejdstøjet på.

Der er en ting, der har undret mig, lige siden finanslovsforslaget blev offentliggjort, og nu bekræftede fru Kirsten Lee det så i dag. Fru Kirsten Lees bemærkning, da finanslovsforslaget blev offentliggjort, var en oplystning af emner, som fru Kirsten Lee syntes skulle have været med i finansloven. Hvis det er Det Radikale Venstres ønske, hvorfor i alverden har man så ikke fået dem honoreret i det fremsatte forslag? Er Det Radikale Venstre ikke en del af regeringen?

Jeg håber ikke, de pågældende ting bliver honoreret, men jeg kan ikke forstå, hvorfor et af regeringspartierne her udpeger nogle ting, som man gerne vil have forhandlet ind i finansloven. Hvem er det, der skal forhandle dem ind i finansloven, hvis ikke det er regeringens eget parti, Det Radikale Venstre?

Det undrer mig også, at fru Kirsten Lee ikke har sine arbejdsbukser på, når det gælder om at pege på besparelsesområder, der kan medvirke til at få balance på finansloven, men kun er i stand til at holde en tale med ønsker om flere udgifter. Det synes jeg ikke hænger særlig godt sammen.

(Kort bemærkning).

Kirsten Lee (RV):

Når hr. Behnke beklager sig over ikke at være inviteret til forhandlinger om de unge arbejdsløse, skal jeg kun kort trække en historisk kendsgerning frem. Årsagen er, at Fremskridtspartiet nedstemte det forslag, der lå i folketingsalen ved afslutningsdebatten i 1989. Fremskridtspartiet ville ikke være med til, at de